

ЛІТЕРАТУРА

1. Денисенко Ю. Н. Факторы, влияющие на особенности формирования архитектуры и архитектурной среды, как объект исследования / Ю. Н. Денисенко, Е. В. Денисенко // Вісник Одеської державної академії будівництва та архітектури: Збірник наукових праць ОДАБА.– Одеса: Зовнішрекламсервіс, 2014. – Випуск № 55. – С. 93–96.
2. Денисенко Ю. М., Денисенко К. В. Законы природы как основа развития архитектуры. [Текст] / Ю. М. Денисенко, К. В. Денисенко // Вісник Одеської державної академії будівництва та архітектури: Збірник наукових праць ОДАБА.– Одеса: Атлант, 2016. – Випуск 63. – С. 15–21.
3. Денисенко Ю. М. Потребы людей как головной чинник виникнення і розвитку архітектури. Класифікація потреб в розробках вітчизняних і зарубіжних авторів [Текст] / Ю. М. Денисенко // Проблемы теории и истории архитектуры Украины: Сборник научных трудов АХИ ОГАСА / Под редакцией к. т. н., проф. Коврова А. В. – Одесса: Астропринт, 2016. – Выпуск 16. – С. 46–50.
4. Денисенко Ю. М. Класифікація потреб та їх вплив на формування типів будівель [Текст] / Ю. М. Денисенко // Вісник Одеської державної академії будівництва та архітектури: Збірник наукових праць ОДАБА.– Одеса: Атлант, 2016. – Випуск 63. – С. 9–14.
5. Жилина Ю. Н. Влияние потребностей человека на организацию архитектурной среды [Текст]: автореф. дис. ... на соиск. учен. степ. к. арх.: 18.00.01 / Жилина Ю. Н. – Екатеринбург: Типография Уральской государственной архитектурно-художественной академии. – 2003. – 24 с.
6. Шиповская Л. П. Человек и его потребности: Учебное пособие. [Электронный ресурс] / Л. П. Шиповская – М.: ИНФРА – М, 2009. – 432 с. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.twirpx.com/file/1398747/>.
7. Царев А. Типы потребителей [Электронный ресурс]. – Режим доступу : http://www.eso-online.ru/priemy_effektivnosti_reklamy/klassifikaciya_ludej_i_ih_motivov/typy_potrebitilej/– 27.05.2014.

УДК371.11+370.1+7.01

ЕТНО-ХУДОЖНІЙ ПІДХІД ДО АРХІТЕКТУРНО-ДИЗАЙНЕРСЬКОГО ПРОЕКТУВАННЯ

Тюрікова О. М., доцент кафедри основ архітектури та ДАС, к. пед. н.

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Тел. +38(063) 614 53 45

Тігінов В. В., асистент кафедри основ архітектури та ДАС

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Тел. +38(067) 984 19 57

Анотація. Стаття розглядає особливості етно-художнього підходу в сучасному архітектурно-дизайнерському процесі. Визначено пріоритети, структуру та зміст етно-художньої проектної діяльності. Виявлено основні складники етно-художньої проектної діяльності. Визначено основні засоби етно-художнього проектування. Сформованні основні завдання зазначеної проектної діяльності.

Ключові слова: етно-художнє середовище, етноестетика, етнокультурна експансія в архітектурному середовищі, художньо-етнічна діяльність.

ЭТНО-ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ ПОДХОД К АРХИТЕКТУРНО-ДИЗАЙНЕРСКОМУ ПРОЕКТИРОВАНИЮ

Тюрикова Е. Н., доцент кафедры Дизайна архитектурной среды, к. пед. н.

Одесская государственная академия строительства и архитектуры

Тел.: +38(063) 614 53 45

Титинов В. В., ассистент кафедры Дизайна архитектурной среды,

Одесская государственная академия строительства и архитектуры

Тел.: +38(067)984 19 57

Аннотация. Статья рассматривает особенности этно-художественного подхода в современном архитектурно-дизайнерском процессе. Обозначены приоритеты, структура и содержание этно-художественной проектной деятельности. Обнаружены основные составляющие этно-художественной проектной деятельности. Выделены основные методы этно-художественного проектирования. Сформулированы основные задачи указанной проектной деятельности.

Ключевые слова: этно-художественная среда, этноэстетика, этнокультурная экспансия в архитектурной среде, художественно-этническая деятельность.

ETHNO-ARTISTIC APPROACH TO ARCHITECTURE AND DESIGN

Turikova H. N., candidate of pedagogical Sciences, department of design of architectural environment.

Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture. Ukraine.

Number: +38(063) 614 53 45

Titinov V. V., assistant of department for design of architectural environment.

Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture. Ukraine.

Number: +38(067)984 19 57

Abstract. Despite the significant number of scientific papers on the ethno-artistic theme, the problems of ethno-art architectural design design is investigated insufficiently. Analysis of scientific-methodical literature has shown that defined the modern requirements and principles of ethno-art design, and not indicated the criteria for its effectiveness, there is no scientifically-methodical base for the implementation of mono-ethnic artistic values in contemporary culture is not defined the role, place, shape, and desired results of the ethno-artistic design and cultural exchange. Thus, the actual scientific and practical elaboration of the identified gaps. The specifics of ethno-cultural design at the present stage of this paper.

Key words: ethno-artistic environment, ethno-aesthetics, ethno-cultural expansion in the built environment, artistic and ethnical activity.

Проблема дослідження. Особливості етно-художньої проектної діяльності дизайнерів архітектурного середовища.

Аналіз останніх досліджень та публікацій з проблеми. В сучасній Україні відбуваються суспільно-політичні зміни, що впливають на трансформацію свідомості людей, їхнє ставлення до держави, власного життя, діяльності, науки та культури, на стадії виникнення знаходиться національна стратегія архітектурно-дизайнерського проектування на основі етнічних естетичних цінностей. Виходячи з цього визначаються пріоритети сучасного розвитку системи професійної освіти в Україні. Сучасні українські філософсько-соціальні наукові дослідження свідчать про все більшу увагу до вивчення ціннісних

орієнтацій, вірності традиціям, історичній пам'яті; про потребу реалізувати свої національні інтереси, опанувати і передавати національні культурні надбання (Г. Грабович, Г. Волков, І. Лисяк-Рудницький, Ю. Липа, С. Павличко, О. Пахльовська, М. Стельмахович, Ю. Руденко, Г. Філіпчук, М. Юрій та ін.). У галузі мистецької освіти цю проблему розглядали Н. Ганнусенко, Н. Гуральник, А. Козир, О. Лобова, Л. Масол, Г. Ніколаї, Г. Падалка, Г. Побережна, О. Рудницька, О. Ростовський, Н. Сегеда, Т. Танько, О. Хижна, О. Щолокова, О. Єременко та ін.

Сучасний архітектурно-дизайнерський процес все ще залишається традиційним та не має достатнім потенціалом для вирішення етно-художньої та етнокультурної проблематики. Це значно збіднює зміст проектування та дає змогу виокремити ряд суперечностей, які стримують вирішення проблеми впровадження етно-художніх цінностей в архітектурно-дизайнерську практику, а саме: між високим рівнем розробленості етно-художнього компоненту у народному та декоративно-вжитковому мистецтві і відсутністю належної уваги до проблем етно-художнього проектування в архітектурній практиці; між високим рівнем теорії та практики мистецької освіти в спеціалізованих навчальних закладах та недостатністю розробки наукових основ етно-художнього проектування; між ґрунтовним теоретичним досвідом, нагромадженим в галузі етнології, етнопедагогіки, етнопсихології, фольклористики, народного мистецтва, що має високу затребуваність, та недостатнім рівнем його адаптації в проектному процесі; між зростанням ролі унікальної національної художньої культури і практикою її існування у сучасному полікультурному просторі. Недостатня теоретична і методична розробленість проблеми зумовила вибір теми дослідження: «Етно-художній підхід до архітектурно-дизайнерського проектування».

Мета дослідження: визначити сутність, зміст, структурно-компонентний склад та принципи етно-художнього проектування.

Об'єктом дослідження є етно-художній підхід до архітектурно-дизайнерського проектування.

Предмет дослідження – структура та принципи етно-художньої проектної діяльності.

Завдання:

- 1) здійснити аналіз теоретичних та емпіричних надбань, що розглядають особливості етно-художнього підходу до архітектурно-дизайнерського проектування;
- 2) розкрити сутність, функції та компонентну структуру сучасного етно-художнього проектування;
- 3) узагальнити принципи етно-художнього проектування, спрямовані на розвиток почуття приналежності до етносоціуму, здатності розуміти і продовжувати етико-естетичні традиції вітчизняної культури.

Аналіз наукових праць сучасних дослідників дозволив систематизувати основні теоретичні надбання, на яких має базуватися сучасне етно-художнє проектування [1–8]. Проблему досліджено в історичному аспекті, етнокультурному, культурологічному, ціннісному; існують концептуальні розробки розвитку культури особистості та національної культури в загальній системі художньо-естетичного виховання (Б. Асаф'єв, Б. Барток, Л. Горюнова, З. Кодай); положення психології художньої творчості в етнохудожньому ключі знаходимо у В. Зінченко, Е. Ігнат'єва, Б. Теплової; ідеї про роль традиції та новаторства в творчому процесі розробляли А. Лосєв, Е. Маркарян, Б. Єрасов; положення науки в галузі народного мистецтва: його духовно-етичний, художньо-естетичний, педагогічний потенціал дослідили О. Бакушинський, В. Василенко, Ю. Руденко.

Історико-культурні смисли проектування розглядаються крізь призму етнокультурних традицій, йде пошук методологічних орієнтирів. Деякі фахівці

(Ю. Бромлей, С. Широкогоров, О. Куц та ін.) вважають [6, 3, 4], що «Основною матрицею комплексу, званого «культурою», є етнос». Етнічна культура включає мову, народне мистецтво, звичаї, обряди, традиції, норми, звички, передані з покоління до покоління.

Можна констатувати, що етнокультура це культура конкретного етносу, де безпосередньо відбувається збереження локальних етнічних норм. Особистість як суб'єкт етнокультури є не лише його споживачем, але й носієм і творцем культурних цінностей, відтворювачем етнічного досвіду.

Етнокультурна діяльність спрямована на збереження культурної ідентичності народу; базується на фундаментальних засадах народної художньої творчості, зразках матеріальної культури, теорії етносу, етнопсихології, філософії, культурології, соціально-культурної роботи і інших суміжних галузей наукового знання.

Етно-художній підхід до проектування це цілеспрямований процес прилучення до народної художньої культури, що сприяє опануванню та творчому переосмислюванню художніх традицій, естетичних цінностей, особливостей художньої мови, творчої скарбниці в проектній діяльності. Передбачає збереження, відтворення та розвиток національної художньої культури шляхом створення її нових зразків; забезпечує якісно новий рівень у осягненні народної художньої культури як синкретичного явища, що володіє інтегральними якостями і зберігає етнічну культурну цілісність; дає змогу здійснити художньо-естетичний синтез різних рівнів, видів і типів художньої творчості; синтез мистецтва, художньої мови, фольклору, літератури, історії, необхідний в цілісному освоєнні духовного змісту культури; універсальний синтез різних галузей знання в цілісну систему на основі образів, тем, значень, символів, що розкривають універсальне мистецьке знання. Етно-художнє проектування розуміється нами як процес, результатом якого постає специфічний твір проектної діяльності, який втілює етнокультурні цінності, та інтерпретує їх в сучасній формі.

Знання способів художньо-етнічної проектної діяльності в полікультурному світі, бажання й уміння застосовувати їх в подальшій проектній художній практиці.

В результаті системного аналізу досліджуваного феномена фахівцями [1] були визначені структурні та функціональні компоненти етно-художнього проектування; це – мотиваційно-ціннісний, комунікативний, емоційно-рефлексивний компоненти, що демонструють здатність фахівця орієнтуватися в сучасному етнокультурному просторі.

Мотиваційно-ціннісний компонент дає змогу розглядати взаємодію етнічної культури особистості та етно-художнього середовища у їхній цілісності та історичному розвитку; визначати значущість народного мистецтва як підґрунтя національної художньої культури, як важливий чинник у формуванні здатності до культурної ідентифікації. Домінантною є цінність особистості як носія унікальної національної культури.

Практика етно-художнього проектування сприяє формуванню ціннісного ставлення до етно-естетичної діяльності, характеризує світоглядні установки проектувальника.

Комунікативний компонент передбачає міжособистісне спілкування та ціннісні обміни з іншими учасниками проектного процесу; здатність організувати середовищний діалог етно-художніми засобами, забезпечує реалізацію «етнокультурної експансії» у міжкультурну комунікацію.

Реалізація цього компоненту включає знання необхідних способів взаємодії з навколишнім світом, навички роботи в групі, володіння різними соціальними ролями в колективі. У процесі спілкування засвоюються етно-етичні норми поведінки, виникають оціночні критерії тощо.

Емоційно-рефлексивний компонент структури етно-художнього проектування з урахуванням емоцій, почуттів, потреб, інтересів розкриває інтегративні характеристики етносередовища: «етно-позитивна концепція само презентації», етно-художня зрілість.

Розглядаючи процес етнокультурного проектування як багаторівневу систему,

дослідники виокремлюють в ній цілий ряд відносно самостійних функцій: трансляції соціального досвіду, культуротворчу, комунікативно-регулятивну, креативну (Лу Лу) [1]. Функція трансляції соціального досвіду, яка є стержнем культурної спадкоємності, закріплює результати проектної діяльності для майбутніх поколінь.

Культуро-утворююча функція забезпечує збереження, передачу, відтворення та розвиток художньої культури засобами етно-художньої проектної діяльності. Реалізація цієї функції передбачає орієнтацію на матеріалізацію в сучасних формах цінностей етнокультури. Необхідною умовою цього є інтеграція етно-художньої системи в сучасну культуру.

Комунікативно-регулятивна функція забезпечує передачу етнокультурної інформації у діахронному зрізі (між поколіннями) і в синхронному (враховуючи просторову стабільність і культурну інтегрованість), вимагає залучення до різноманітних видів мистецької діяльності. Креативна функція створює умови для творчої самореалізації особистості, передбачає розвиток творчих здібностей особистості, нею визначається і творчий характер роботи архітектора-дизайнера.

Визначимо пріоритети, структуру та зміст етно-художньої проектної діяльності. Процес транснаціоналізації культур викликає протидію глобалізації як потребу ствердити унікальність своєї культури, спираючись на національні традиції і цінності. Ми визначаємо етно-художнє проектування як етносоціальний процес формування середовищних умов, що забезпечують етнізацію художнього світосприйняття.

Процес етно-художнього проектування забезпечується засвоєнням етнокультурної інформації, творчою участю у розвитку рідної художньої культури, збереженні та розвитку етно-художніх традицій. Зміст етно-художнього проектування полягає, по-перше, у засвоєнні рідної художньої мови, по-друге, у засвоєнні етнокультурних і етно-художніх традицій і розвитку їх. Одним із ефективних засобів такого проектування є діяльність, що ґрунтується на вивченні, засвоєнні і трансляції української традиційної народної художньої культури як суспільно-історичного явища, в якому відбився світогляд, морально-етичні і естетичні цінності українського народу [2].

Відтворення і трансляція художньої культури, духовності починається з поглибленого вивчення її стародавніх традиційних і кращих сучасних надбань. Цьому сприяє цілеспрямований пошук скарбів української традиційної народної художньої культури, рідного краю, експедиційна робота.

Основним засобом етно-художнього проектування є цілеспрямована діяльність, що пов'язана з засвоєнням, дослідженням української традиційної народної культури і відтворенням найкращих зразків народного мистецтва у вигляді прямих цитат або в сучасних формах.

Суспільна думка [2] виробила погляд на фольклористично-етнографічну діяльність як на збирання фольклорно-етнографічних матеріалів, а також підготовку їх до використання в творчому процесі, видання цих матеріалів і відео- та фонографічних збірок фольклору. Сфера фольклористично-етнографічної діяльності розширюється за рахунок наукового аналізу зібраних матеріалів з відтворення та сучасної інтерпретації різних видів народного мистецтва.

Основними складниками етно-художньої проектної діяльності вважаємо: експедиційну, науково-дослідну, художньо-відтворювальну, художньо-інтерпретаційну. Експедиційна діяльність ґрунтується на принципах наочності, локальності, самодіяльності або соціокультурної активності, забезпечує поглиблення набутих знань і зв'язок з реальним життям. Фольклористично-етнографічні експедиції формують потребу набувати досвід науково-пошукової роботи, що спрямована на оволодіння скарбами традиційної художньої народної культури, і сприяють підвищенню ефективності етнопроектування.

Художньо-відтворювальна діяльність передбачає відтворення і репрезентацію

яскравої і самобутньої художньої традиції, що є здобутком національної культури. Науково-дослідна діяльність передбачає оволодіння методами науково-дослідної роботи (досвід роботи з літературою, архівними матеріалами, уміння і навички спілкування з носіями народної художньої культури, складання реєстру, систематизування фольклорно-етнографічних матеріалів).

Створення середовища, що живить інтерес до народної творчості, є важливим завданням і умовою впровадження технології етно-художнього відтворення матеріальної культури суспільства.

В сучасній моделі світу, на етапі розвитку інформаційно-машинної цивілізації, етно-художня культура протиставлена технічному світу, мистецтво втрачає інтегруючу роль, домінанти сучасності, раціональне мислення призвели до перетворення художнього до розряду технічного.

Етно-художнє середовище зглажує протиріччя між позанаціональною знеособленістю, тенденціями до глобалізації й теплотою національних та місцевих художніх шкіл, збереження традиційних цінностей; обладнання цілісних фрагментів середовища етно-арт-об'єктами органічно ув'язує штучне, технологізоване та природне середовище. Етно-художньоосмислене середовище, що впроваджує цінності, слугує засобом пробудження національної самосвідомості, самоутвердження, спілкування; засобом передавання ідей, уявлень, філософських, естетичних, політичних концепцій. Завданням етно-художньої діяльності постає формування інтегрального твору мистецтва, що підпорядковує та асимілює пластичні засоби та просторову організацію архітектури Рис. 1.



Рис. 1. Арт-інтерпретація національної художньої традиції в сучасному живопису.
(Худ. О. Недошитко)

Тему «мистецтво» в етно-художньому середовищі не обмежують розміщенням в ньому твору мистецтва. Художня свідомість і діяльність формують імпульси перетворення дійсності, формують систему «другої природи». Етно-художня діяльність та її результати відкривають шлях до нового бачення світу, утворення нових цінностей. Твір етномистецтва в такому середовищі постає як арт-об'єкт, необхідна узагальнююча деталь, що веде до цілісності. Це орієнтир-образ, що поєднує об'єктивні та суб'єктивні сторони ситуації – соціально-економічні умови та особистісний спосіб життя. Узагальнений ідеальний образ середовища відповідає образу ідеальної особистості, що склався в етнокulturі, має її риси. Ті, що функціонують в професійній і масовій свідомості, фрагментарно втілені в різних видах мистецтва, склалися в сфері образного мислення як результат розвитку тенденцій в етно-художній діяльності, народному мистецтві. Мистецтво має можливість розвитку

образних уявлень, інтегрально охоплює складні ситуації, ще не розроблені логічним мисленням, мистецтво утворює цінності, що стимулюють діяльність. формують почуття, мислі, спонукання, прояви волі, тобто ідеальні прагнення.

Структура етно-художнього середовища повинна не тільки мати етно-естетичні цінності, але й визначати характер існування й функціонування багатьох видів діяльності, у тому числі етно-художньої, творів різних видів мистецтва. Ідеальна модель способу життя на рівні образної уяви, доповнена силою звичаїв та традицій, слугує реалізації середовищних систем.

Вплив етно-художньої культури вбачаємо у внесенні спільних стилевих рис до будь-якої складової середовища. Національне втілюється не в усталених формах – знаках давнини, а входить в зміст образів, які несе нова форма, що виникла з художнього осмислення специфічних образів, менталітету, матеріалів, ландшафту, етно-психологічних особливостей сприйняття і культурних традицій, метафор, нових асоціацій, що закріплюються в художній формі. Складність природних форм, своєрідно і гостро побачених, перетворюється у форми етнодизайну, творів декоративно-ужиткового мистецтва.

На основі принципу інтеграції мистецтв, твори етномистецтва повинні активно приймати участь в утворенні різноманітних середовищних систем.

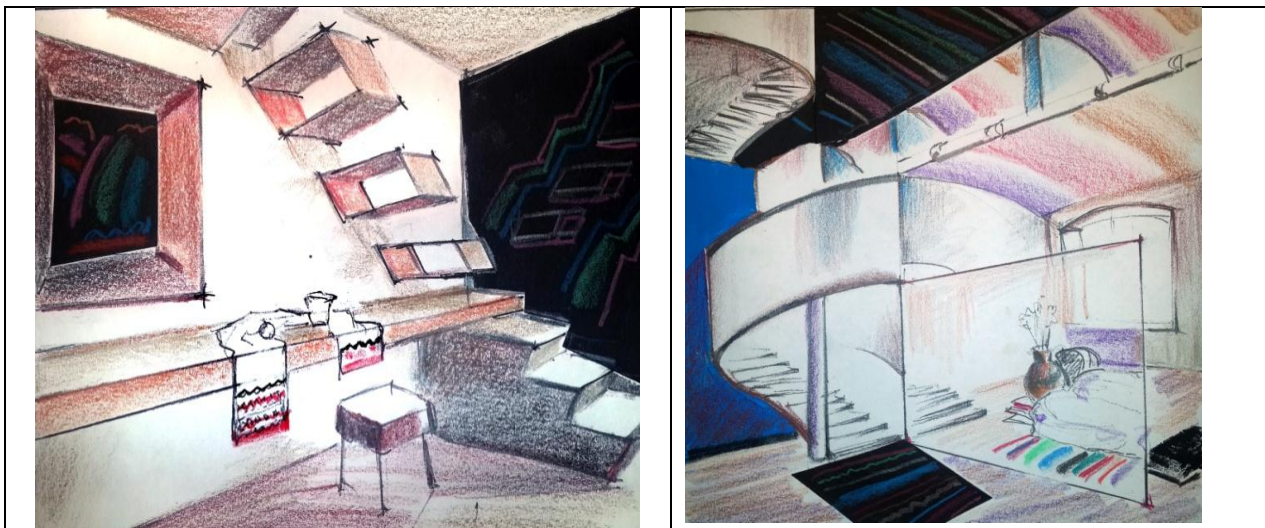
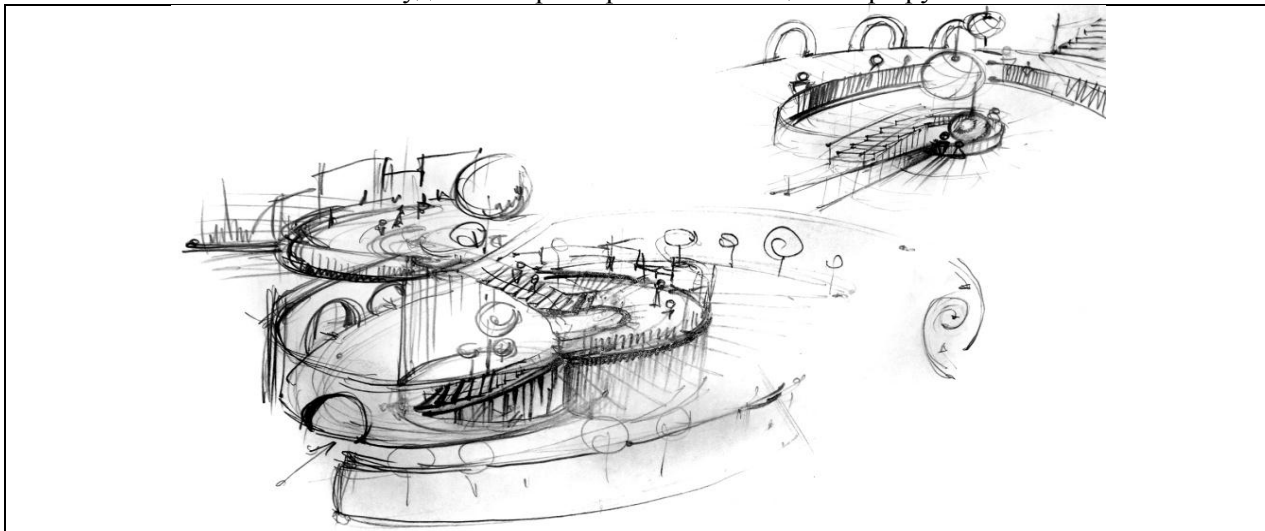
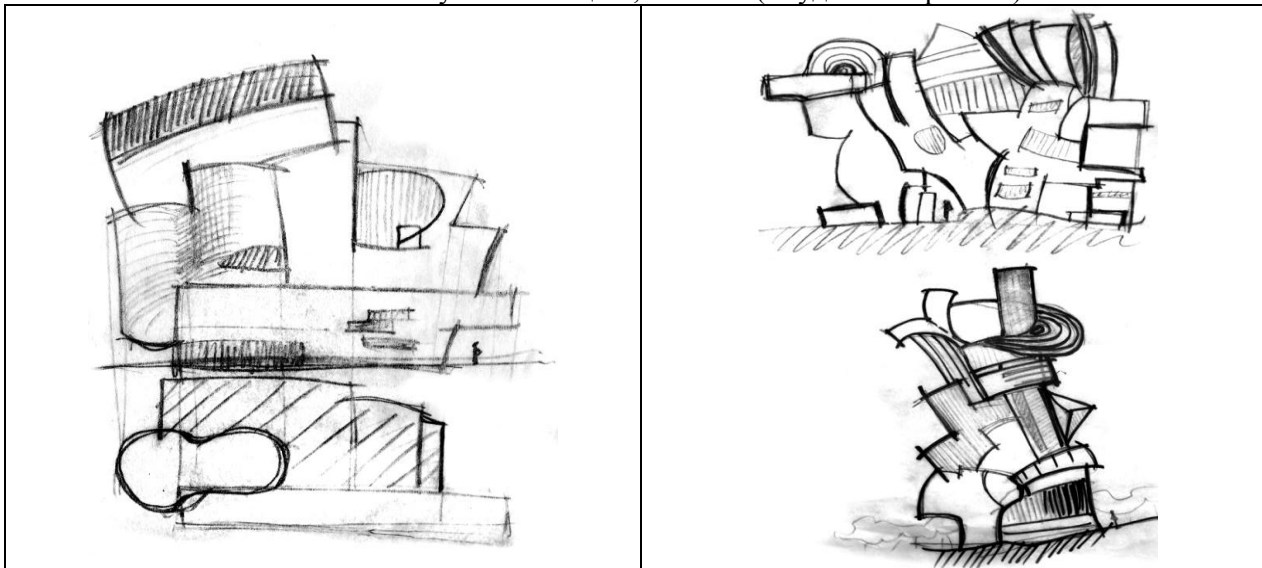


Рис.2. Архітектурно-дизайнерська інтерпретація сучасного твору мистецтва (за О. Недошитко)

А. Художньо-просторова композиція інтер'єру



Б. Ескізні пошуки на площині, в об'ємі (студентські роботи)

**Висновки:**

1. Актуальність проблеми етно-художнього проектування обумовлена змінами соціокультурного життя суспільства; недостатньою розробленістю цієї проблеми в теорії та практиці архітектурно-дизайнерської діяльності. Етно-художнє проектування є процесом, що трансформує існуючі художні традиції та породжує нові культурні цінності, збагачуючи тим самим культуро-творчий процес в сучасному архітектурному середовищі.

2. Етнокультурне проектування розуміється нами як процес утворення інтегративної якості, що сполучає в собі пізнання, прийняття загального і специфічного рідної художньої культури як цінності; знання, бажання й уміння застосовувати їх в творчій практиці.

3. Узагальнено структуру етно-художнього проектування складає взаємозв'язок таких компонентів: мотиваційно-ціннісний; діяльнісний; комунікативний; емоційно-рефлексивний.

4. Етно-художнє проектування є динамічною системою, заснованою на уявленнях та індивідуальному досвіді митця стосовно входження в етно-естетичну культуру.

5. Серед функцій етно-художнього виховання визначальними є такі: трансляції соціального досвіду, культуротворча, комунікативно-регулятивна, креативна.

6. Визначено, що основними складниками етно-художньої діяльності є експедиційна, науково-дослідна, художньо-відтворювальна, художньо-інтерпретаційна.

Проведене дослідження не претендує на усебічне розкриття всіх аспектів проблеми. Перспективними напрямками дослідження є питання утворення цілісної моделі етно-художнього проектування; визначення методики етно-художнього проектування, виявлення художніх засобів сучасної інтерпретації національних традицій в етно-художнє середовище.

ЛИТЕРАТУРА

1. Етнохудожня підготовка майбутніх вчителів: //ЛУ/ Науковий вісник ПНПУ ім. К. Д. Ушинського № 3–4. 2013. – С. 235–240.
2. Бондарева Н. А. Технологія етнокультурного виховання [Текст] // Школа, 2001. – № 5. – С. 38–41.
3. Чебан О. М. Своєрідність відбиття етнокультурних парадигм в полі етнічному середовищі Придунав'я (на матеріалі українського та болгарського етносів) // Наукові записки соц.-гуманіт. Дисциплін / К.: ТОВ «Міжнародна фінансова агенція». – 1998. – С.

56–61.

4. Етнохудожнє виховання школярів у позаурочний час. Методичні рекомендації / Ганнусенко Н. І. – К.: ТОВ «ХІК», 2004. – 96 с.
5. Лу Лу. Етнохудожня підготовка майбутніх учителів музики: компетентнісний підхід / Лу Лу // Науковий вісник ПНПУ імені К. Д. Ушинського: зб. наукових праць № 3–4. – Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2013. – С. 235–240.
6. Традиційна народна культура Дворічанського району Харківської області / Упор. М. О. Семенова. — Х.: Регіон-Інформ, 2001. — 160 с.
7. Голошумова Г. С. Этнохудожнє виховання в умовах сільського соціуму [Текст]/ Г. С. Голошумова: ГОУ ВПО «Російський державний професійно-педагогічний університет». – Уфа. 2007. 09.11.2007, № 003175491.
8. Корольова Г. М. Этнокультурная діяльність у регіонах: педагогічне проектування, реалізація [Текст]: автореферат дисертації на здобуття ученого ступеня доктора педагогічних наук / Л. Г. Корольова: Московський державний гуманітарний університет ім. М. А. Шолохова. Москва: 2011. 19 с.
9. Цибар Т. М. Естетичне виховання підлітків у полікультурному просторі: історія, теорія, практика: Навч.-метод. Посібник. – Мукачево: Видавництво "Карпатська вежа", 2007. – 56 с.
10. Чебан О. М. Національна свідомість в контексті духовних цінностей поліетнічного соціуму // Перспективи. – 2002. – № 4 (16). – С. 82–86.

УДК 72.01

ЕНЕРГОІНФОРМАЦІЙНИЙ ВПЛИВ АРХІТЕКТУРНИХ ФОРМ, ОБ'ЄМНИХ ФІГУР, РЕЛЬЄФІВ, ЗОБРАЖЕНЬ НА ПЛОЩИНІ, КОЛЬОРІВ ТА МАТЕРІАЛІВ НА БІОЛОГІЧНІ ОРГАНІЗМИ

Денисенко Ю. М., доцент кафедри ДАС, кандидат архітектури
Одеська державна академія будівництва і архітектури
Тел. +38(095)707-13-29

Лисак А. А., студентка Архітектурно-художнього інституту
Одеська державна академія будівництва і архітектури
Тел. +38(068)071-01-18

Качковський М. Ю., студент Інженерно-будівельного інституту
Одеська державна академія будівництва і архітектури
Тел. +38(097)555-74-50

Анотація. У статті оприлюднюється гіпотеза існування енергоінформаційних впливів архітектурних форм, будь-яких об'ємних фігур, рельєфів, зображень на площині, кольорів та матеріалів на біологічні організми, в тому числі на людину.

Ключові слова: енергоінформаційний вплив, архітектурні форми, архітектура, закономірності розвитку архітектури.